

ZON-DAG BOEK

PROTESTANTSE GEMEENTE

Wirdum Fr e.o.

Zondag, 31 januari 2016

Welkom

Een gewone zondag in januari. De bezoekers schuiven in de verwarmde kerk bij elkaar in de

bank, de laatste nieuwtjes worden uitgewisseld.

Ouderling van dienst Truus Sterrenburg verwelkomt de bezoekers, kondigt het

openingslied aan en wenst allen een

gezegende dienst. We zingen staande lied 84, de verzen 1 en 2: "Hoe lieflijk, hoe goed is mij, Heer".

Na het openingsgebed wordt vers 3 van hetzelfde lied gezongen.

Predikant -troubadoer

Ds. Rinsma is predikant in Goutum, eerder heeft hij een aantal jaren in Grou gestaan. Hij vraagt zich hardop af of hij niet eerder in de Sint Martinuskerk in

Wirdum is voorgegaan.

Uiteindelijk denkt hij van niet of het moest zijn dat deze kerk ingrijpend is verbouwd. Hij pakt de gitaar en zingt een lied van Willem Wilmink: "Ik zie nog voor me hoe dat was", een liedje waarin hij zich zijn eigen jeugd herinnert.

Bibelferhaal

De lêzing is út it koartste en âldste evangelje, Markus 5, de ferzen 22-43. It ferhaalt ûnder mear oer in frou, dy't jierrenlang pleage waard troch bliedings, syn mantel oanrekket.

Preek

In de preek wordt nader ingegaan op de Bijbellesing. Jezus was zich ervan bewust dat er kracht uit hem was weggestroomd toen hij door een menigte werd omringd. Toen hij vroeg: "Wie heeft mijn kleren aangeraakt?" biechte een vrouw hem dat eerlijk op. In plaats dat Jezus tegen haar zou uitvaren dat hij door haar onrein was geworden, reageert hij precies tegenover gesteld. Hij veroordeelt haar niet, verwijt haar niets. Zoiets natuurlijk als menstruatie is absoluut niet onrein. In die tijd voor heel veel vrouwen een bevrijdende boodschap, een waar evangelie. Er is nog een taboe dat Jezus doorbreekt. En dat is het denken dat ziekte en kwalen ons niet bij toeval overkomen, maar een bedoeling hebben. Dus met opzet op ons worden afgestuurd.

De predikant zingt als intermezzo het volgende gedicht, ook van Willem Wilmink:

*Ik hoorde het van een zeer eerwaarde
en hoogbejaarde dominee:
de Here wou met onze aarde
niet één dag langer in zee.*

en nog vier volgende coupletten, waarin God tot inkeer komt. Het laatste couplet luidt:

*Toen heeft de Heer Zijn toorn bedwongen,
want Hij kreeg schik in het geval.
Hij spaarde dus de kleine jongen,
de zieke duif en het heeal.*

Jezus gelooft niet in een moreel universum, waar alles met een bedoeling plaats vindt. Jezus gelooft niet in een God, die met alles een bedoeling heeft. En dat ziekte ook nog eens het gevolg is van zonde. Hij

gelooft wel in een barmhartig universum, waarin de regen als tranen van verre sterren valt; een barmhartig universum, waarin de regen ons komt vertellen hoe kwetsbaar we zijn en fragiel. We hoeven alleen maar te denken aan de crash vorig jaar met de MH 17.

Na de verkondiging is er een moment stilte, gevolgd door het door de predikant gezongen lied: "Ein fan 'e dei":

*Fertel my wêrom aste skriemst
bisto benaud lykas elkenien
Skrikt' fan de tonger yn de fierte, myn soan?
Helpt it as ik dy hâldt tsjin my oan:
ik kom der oan.*

Bloemen

De bloemen gaan als groet van onze gemeente naar Germen ten Cate en Carla van der Graaf.

Collecte:

1. help de nieuwe kerk in Den Haag;
2. kerkelijk werk.

Gebeden en slotlied

De gebeden wurde ôfsletten mei it mei elkoar bidden fan it "Us Heit."

Als besluit wordt gezonden lied 652: "Zolang wij ademen."

De zegen wordt beantwoord met het driemaal gezongen amen.

Na de dienst is er koffie.

Medewerkers

Voorganger:	ds. G. Rinsma, Goutum
Organist:	Albert Minnema
Koster:	Wiebe Brouwer en Folkert Jongbloed
Ouderlingen:	Truus Sterrenburg en Gjalt Lindeboom
Diakenen:	Wiebren Jongbloed en Tjitske Cnossen
Bloemen:	Tryxt Lindeboom
AD	